

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 16. jūnijā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Kapitāla brīva aprīte – Dividendes no brīvā apgrozībā esošām (free float) akcijām – Nodokļa par ienākumiem no kapitāla, kuru samaksājis sabiedrība nerezidente, atmaksa – Nosacījumi – Kapitāla brīva aprīte – Samērīguma princips

Lietā C-572/20

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Köln* (Vācijas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2020. gada 20. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2020. gada 3. novembrī, tiesvedībā

ACC Silicones Ltd

pret

Bundeszentralamt für Steuern,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerālvokāts: E. M. Kolinss [*A. M. Collins*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemotvērīgā rakstveida procesā,

ģemotvērīgā atbildē, ko sniedza:

- *ACC Silicones Ltd* vērīgā – *B. Pignot, Rechtsanwalt*, un *A. Linn, Steuerberater*,
- Vācijas valdības vērīgā – *J. Möller* un *R. Kanitz*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vērīgā – *W. Roels* un *V. Uher*, pārstāvji,

noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 20. janvārī tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt LESD 63. pantu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *ACC Silicones Ltd* un *Bundeszentralamt für Steuern* (Federālā centrālā nodokļu iestāde, Vācija) attiecībā uz tādā nodokļa par ienākumiem no

kapitāla atmaksu, kas ieturēts ienākumu gūšanas vietā 2006.–2008. gadā no dividendēm, kuras šai sabiedrībai ir izmaksājuši *Ambratec GmbH*, kas ir Vācijas reģistrēta sabiedrība.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atbilstoši Padomes Direktīvas 90/435/EEK (1990. gada 23. jūlijs) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mēsuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV 1990, L 225, 6. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2003/123/EK (2003. gada 22. decembris) (OV 2004, L 7, 41. lpp.) (turpmāk tekstā – “Direktīva 90/435”), 3. panta 1. punkta a) apakšpunktam šā direktīva ir piemērojama mēsuzņēmumiem, kuriem to meitasuzņēmumu kapitāls ir vismaz 20 % līdzdalība; no 2007. gada 1. janvāra šā minimālais līdzdalība ir samazināta līdz 15 % un no 2009. gada 1. janvāra – līdz 10 %. Direktīva 90/435 tika atcelta ar Padomes Direktīvu 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mēsuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV 2011, L 345, 8. lpp.).

Vācijas tiesības

4 *Einkommensteuergesetz* (Likums par ienākuma nodokli), redakcijā, kas piemērojama pamatlietai (turpmāk tekstā – “EStG”), 20. panta 1. punkta 1. apakšpunktā ir noteikts, ka ienākumi no kapitāla ietver peļņas daļas (dividendes).

5 *EStG* 43. panta 1. punkta pirmā teikuma 1. apakšpunktā ir noteikts, ka – tostarp attiecībā uz ienākumiem no kapitāla *EStG* 20. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē – “ienākuma nodokli iekasē, piemērojot ieturējumu no ienākumiem no kapitāla (nodoklis par ienākumiem no kapitāla)”.

6 *Saskaņā ar Körperschaftsteuergesetz* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli), redakcijā, kas piemērojama pamatlietai (turpmāk tekstā – “KStG”), 8.b panta 1. punkta pirmo teikumu par līdzdalību citās sabiedrībās un apvienībās ienākumi, kas saņemti tostarp *EStG* 20. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē, netiek ņemti vērā, aprēķinot ienākumus, un tādējādi tiem netiek uzlikts uzņēmumu ienākuma nodoklis.

7 Attiecībā uz nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko izmaksā sabiedrībai, kuras galvenais birojs ir Vācijā, no *KStG* 31. panta 1. punkta pirmā teikuma un *EStG* 36. panta 2. punkta 2. apakšpunkta tiesību normu kombinācijas izriet, ka nodoklis par ienākumiem no kapitāla, kuru ietur ienākumu gūšanas vietā, tiek pilnībā ieskaitīts uzņēmumu ienākuma nodoklī, kas šai sabiedrībai ir jāmaksā, un attiecīgā gadījumā var tikt tai atmaksāts. Nodokļa ieskaitīšanai un attiecīgā gadījumā atmaksai ir nepieciešams, lai nodoklis būtu ieturēts un samaksāts, un tas ir jāpierāda, iesniedzot iestādes izziņu atbilstoši *EStG* 45.a panta 2. vai 3. punktam.

8 Attiecībā uz nodokļu uzlikšanu dividendēm, ko izmaksā sabiedrībai, kuras galvenais birojs nav reģistrēts Vācijā, *KStG* 32. panta 5. punkts ir formulēts šādi:

“(5) Ja par ienākumiem no kapitāla [*EStG*] 20. panta 1. punkta 1. apakšpunkta izpratnē uzņēmumu ienākuma nodoklis, kas saņemts ir jāmaksā, ir pilnībā samaksāts saskaņā ar [šā panta] 1. punktu, ienākumu no kapitāla saņemts ir jāmaksā pirms tās līguma atmaksā ieturto un samaksāto nodokli par ienākumiem no kapitāla atbilstoši [*EStG*] 36. panta 2. punkta 2. apakšpunktam, ja

1. ienākumu no kapitāla saņemts ir sabiedrība ar ierobežotu nodokļu maksāšanas pienākumu saskaņā ar 2. panta 1. punktu,

a) kura vienlaikus ir sabiedrība [*LESD*] 54. panta vai [1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas

Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.)] 34. panta izpratn?

b) kuras juridisk? adrese un vad?bas vieta atrodas Eiropas Savien?bas dal?bvalsts vai valsts, uz ko attiecas [L?gums par Eiropas Ekonomikas zonu], teritorij?

c) kuras vad?bas vietas valst? bez izv?les iesp?jas uz to attiecas 1. pant? [min?tajam] piel?dzin?ms neierobežots nodok?u maks?šanas pien?kums, neesot no t? atbr?votai, un

2. sa??m?jam ir tieša l?dzdal?ba ien?kumu no kapit?la maks?t?ja s?kotn?j? kapit?l? vai pamatkapit?l? un tas neatbilst [ESTG] 43.b panta 2. punkt? noteiktajam l?dzdal?bas robežv?rt?bas nosac?jumam.

Pirmo teikumu piem?ro tikai tad, ja

1. attiec?g? nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksa nav paredz?ta cit?s ties?bu norm?s,

2. ien?kumus no kapit?la atbilstoši 8.b panta 1. punktam ne?em v?r?, nosakot ien?kumus,

3. ien?kumus no kapit?la, pamatojoties uz ?rvalstu ties?bu norm?m, neattiecina uz personu, kurai neb?tu ties?bu uz atmaksu saska?? ar šo punktu, ja t? tieš? veid? g?tu ien?kumus no kapit?la,

4. ties?bas uz piln?gu vai da??ju nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksu neb?tu izsl?gtas, p?c analo?ijas piem?rojot [ESTG] 50.d panta 3. punktu, un

5. nodokli par ien?kumiem no kapit?la k? pamatdarb?bas izdevumus vai saimniecisk?s darb?bas izdevumus nevar nedz ieskait?t, nedz atskait?t sa??m?jam vai tiešam vai netiešam sa??m?ja akcion?ram; ieskait?šanas p?rnešanas iesp?ja ir l?dzv?rt?ga ieskait?šanai.

Ien?kumu no kapit?la sa??m?jam j?pier?da, ka atmaksas nosac?jumi ir izpild?ti. Tam tostarp ar savas rezidences valsts nodok?u iest?žu izzi?u j?apliecina, ka tas šaj? valst? tiek uzskat?ts par nodok?u rezidentu, taj? tam ir neierobežots uz??mumu ien?kuma nodok?a maks?šanas pien?kums, no kura tas nav atbr?vots, un ka tas ir faktiskais ien?kumu no kapit?la labuma guv?js. ?rvalstu nodok?u iest?des izzi?? j?apliecina, ka V?cijas nodokli par ien?kumiem no kapit?la nevar nedz ieskait?t, nedz atskait?t, nedz p?rnest un ka tas faktiski nav noticis. Nodoklis par ien?kumiem no kapit?la ir atmaks?ts par visiem kalend?raj? gad? g?tajiem ien?kumiem no kapit?la pirm? teikuma izpratn?, pamatojoties uz l?mumu par atbr?vojumu, kas pie?emts saska?? ar *Abgabenordnung* [Nodok?u kodeksa] 155. panta 1. punkta trešo teikumu.”

Konvencija par nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanu

9 1964. gada 26. novembr? starp V?cijas Federat?vo Republiku un Lielbrit?nijas un Zieme??rijas Apvienoto Karalisti nosl?gt?s Konvencijas par nodok?u dubult?s uzlikšanas un nodok?u nemaks?šanas nov?ršanu, kur? groz?jumi izdar?ti ar 1970. gada 23. marta papildin?jumu (*BGBI.* 1966 II, 359. lpp.; *BGBI.* 1967 II, 828. lpp.; *BGBI.* 1971 II, 46. lpp.; turpm?k tekst? – “Konvencija par nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanu”), VI panta 1. punkt? ir noteikts:

“(1) Dividend?m, ko vienas teritorijas sabiedr?ba rezidente izmaks? citas teritorijas sabiedr?bai rezidentei, var uzlikt nodokli ar? pirmaj? teritorij?. Tom?r nodokli pirmaj? min?taj? teritorij? neietur ar likmi, kas ir augst?ka par 15 % no šo dividenžu bruto summas, ar nosac?jumu, ka š?m dividend?m tiek uzlikts nodoklis cit? teritorij? vai ka dividendes, ko izmaks? sabiedr?ba rezidente Apvienotaj? Karalist?, ir atbr?votas no nodok?a [V?cijas] Federat?vaj? Republik? saska?? ar XVIII panta 2. punkta a) apakšpunkta ties?bu norm?m.”

10 Šīs konvencijas XVIII panta 1. punkta a) apakšpunkts ir izteikts šādā redakcijā:

“(1) Ēmot vār? Apvienotās Karalistes tiesību aktu normas par ārpus Apvienotās Karalistes maksājām nodokļa ieskaitšanu Apvienotās Karalistes nodokli (kas neietekmē šādu vispārīgo principu), var veikt šādu ieskaitšanu:

a) [Valstis] Federatīvās Republikas nodokli, kas saskaņā ar [Valstis] Federatīvās Republikas tiesību aktiem un atbilstoši šai konvencijai jāmaksā tieši vai atskaitot no [Valstis] Federatīvās Republikā gūtās peļņas, ienākumiem vai kapitāla pieauguma (izņemot dividenžu gadījumā nodokli par peļņu, no kuras izmaksā dividendi), ieskaita Apvienotās Karalistes nodokli, kas aprēķināts par to pašu peļņu, ienākumiem vai kapitāla pieaugumu, par ko aprēķināts [Valstis] Federatīvās Republikas nodoklis.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 ACC Silicones ir Apvienotajā Karalistē reģistrēta sabiedrība, kurai 2006.–2008. gadā piederēja 5,26 % no Ambratec, Valstis reģistrētas sabiedrības, kapitāla. Pati ACC Silicones pilnībā piederēja citai sabiedrībai, kas reģistrēta Apvienotajā Karalistē un kņta biržā.

12 2006.–2008. gadā Ambratec par labu ACC Silicones izmaksāja dividendes, par kurām tika ieturēts nodoklis par ienākumiem no kapitāla ar likmi 20 %, piemērojot nodokļa ieturējumu ienākumu gšanas vietā, kam pieskaitāta solidaritātes nodeva ar likmi 5,5 %.

13 2009. gada 29. decembrā ACC Silicones lđza šādi samaksāt nodokļa atmaksu. Tā lđza, pirmkārt, ierobežot nodokļa ieturējuma ienākumu gšanas vietā likmi lđz 15 %, pamatojoties it pašā uz Konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēšanu VI panta 1. punktu. Atsaucoties uz iekšējā tirgus pamatbrīvību un it pašā uz kapitāla brīvību apriti, tā lđza, otrkārt, samaksāto summu atlikuma atmaksu.

14 Ar 2010. gada 7. oktobra lēmumu Federālā centrālā nodokļu iestāde apmierināja šās prasības pirmo daļu un atmaksāja ACC Silicones nodokļa ieturējumu ienākumu gšanas vietā, kas pārsniedza Konvencijā par nodokļu dubultās uzlikšanas novēšanu paredzēto 15 % likmi. Savukārt ar 2015. gada 8. jņnija lēmumiem tā atteicās atmaksāt šai sabiedrībai samaksātā nodokļa atlikumu, pamatojoties uz to, ka nebija izpildīti KStG 32. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi, kuru mērķis ir ēmot vār? 2011. gada 20. oktobra spriedumu Komisija/Valstis (C-284/09, EU:C:2011:670).

15 Pēc tam, kad ACC Silicones bija vēltģi lģgusi samaksātā nodokļa atmaksu, tā cņla prasību par 2015. gada 8. jņnija lēmumiem iesniedzģtiesā Finanzgericht Köln (ģelnes Finanšu tiesa, Valstis), apģalvojot, ka tā ir izpildģjusī nosacģjumus, lai saģmtu šo atmaksu, un it pašā – ka tā ir iesnēgusi KStG 32. panta 5. punktā prasģto informģciju.

16 Iesniedzģtiesā uzskata, ka ACC Silicones ir izpildģjusī valsts tiesģbu aktos paredzģtos nosacģjumus, izģmot KStG 32. panta 5. punkta otrģ teikuma 5. apakšpunktā paredzģto, kurģ ir noteikts, ka atmaksa tiek atteikta, ja nodokli par ienākumiem no kapitāla, kas ieturģts ienākumu gšanas vietā, var ieskaitģt saģģmģja vai tģ tieša vai netieša akcionģra lģmenģ vai to var atskaitģt kģ pamatdarģbas izdevumus vai saimnieciskģs darbģbas izdevumus, ja ieskaitģšanas pģrnešanas iespģjamģba tiek pielģdzinģta ieskaitģšanai. No šģs tiesģbu normas izrietot, ka atmaksu var pieģģirt tikai tad, ja neizdevģģkģ situģcija, kģdģ salģdzinģjumģ ar dividenģu saģģmģjiem rezidentiēm ir nerezidenti, netiek kompensģta ar ieskaitģšanu, atskaitģšanu no nodokļa bģzes vai nodokļa pģrnešanu uz ģrvalstģm.

17 Iesniedz?jtiesa nor?da, ka saska?? ar *KStG* 32. panta 5. punkta piekto teikumu *ACC Silicones* j?pier?da, ka šis nosac?jums ir izpild?ts, iesniedzot ?rvalsts nodok?u iest?des izdotu izzi?u, kur? ir konstat?ts, ka V?cijas nodokli par ien?kumiem no kapit?la nevar ieskait?t, atskait?t vai p?rnest un ka faktiski nav veikta nek?da ieskait?šana, atskait?šana vai p?rnešana.

18 Tom?r iesniedz?jtiesa uzskata, ka neesot iesp?jams p?rliecin?ties, vai šis nosac?jums šaj? liet? ir izpild?ts. Nodok?a uzlikšana ien?kumiem no kapit?la, ko V?cijas Federat?v? Republika ietur?jusi ien?kumu g?šanas viet? no Apvienotaj? Karalist? re?istr?tas sabiedr?bas, kura ir kot?ta birž? un kurai 2006.–2008. gad? piln?b? pieder?ja *ACC Silicones* kapit?ls, neb?tu re?li p?rbaud?ma, t?p?c *ACC Silicones* pras?ba tiktu noraid?ta.

19 Š?dos apst?k?os iesniedz?jtiesai ir šaubas par *KStG* 32. panta 5. punkta otr? teikuma 5. apakšpunkt? un piektaj? teikum? paredz?to pras?bu atbilst?bu kapit?la br?vai apritei.

20 T? jaut?, pirmk?rt, vai tas, ka nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksā sabiedr?b?m nerezident?m, kuras sa?em dividendes no l?dzdal?b?m, kas ir maz?kas par Direkt?v? 90/435 paredz?taj?m robežv?rt?b?m (turpm?k tekst? – “dividendes no br?v? apgroz?b? esoš?m akcij?m”), tiek pak?auta stingr?kiem nosac?jumiem nek? š? nodok?a atmaksā sabiedr?b?m rezident?m, ir pretrun? kapit?la br?vai apritei. Iesniedz?jtiesa nor?da, ka saska?? ar *KStG* 32. panta 5. punktu sabiedr?b?m nerezident?m var atmaks?t nodokli, kas ien?kumu g?šanas viet? ietur?ts par š?d?m dividend?m, kuras sa?emtas no V?cijas sabiedr?b?m, tikai tad, ja šo nodokli nevar ieskait?t vai izmantot ieskait?šanas p?rnešanu sa??m?ja vai t? tieš? vai netieš? akcion?ra l?men? vai atskait?t k? pamatdarb?bas izdevumus vai saimniecisk?s darb?bas izdevumus, un tas t?m ir j?pier?da ar ?rvalstu nodok?u iest?des izzi?u. Ta?u sabiedr?b?m rezident?m š?ds pras?bu l?menis neesot izvirk?ts. Prec?z?k, iesniedz?jtiesa jaut?, vai kapit?la aprites ierobežojums, kas t?s ieskat? ir ieviests ar V?cijas ties?bu aktiem, ir pamatots, it ?paši, ?emot v?r? Tiesas 2007. gada 8. novembra spriedum? *Amurta* (C?379/05, EU:C:2007:655) noteiktos krit?rijus.

21 Otrk?rt, gad?jum?, ja tas t? b?tu, iesniedz?jtiesa jaut?, vai sam?r?guma principam un lietder?gas iedarb?bas principam pretrun? ir t?da valsts ties?bu norma, ar kuru sabiedr?b?m nerezident?m, lai iesniegtu iepriekš?j? punkt? min?tos pier?d?jumus, ir noteikts pien?kums iesniegt ?rvalsts nodok?u iest?des izzi?u, saska?? ar kuru nodokli par ien?kumiem no kapit?la, kas ietur?ts ien?kumu g?šanas viet?, nevar ieskait?t vai izmantot ieskait?šanas p?rnešanu sa??m?ja vai t? tiešo vai netiešo akcion?ru l?men?, vai atskait?t un ka šis nodoklis faktiski nav ieskait?ts, p?rnest vai atskait?ts.

22 Š?dos apst?k?os *Finanzgericht Köln* (?elnes Finanšu tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai ar LESD 63. pantu (l?dzšin?jais EKL 56. pants) netiek pie?auta t?da valsts nodok?u ties?bu norma k? pamatliet? apl?kot?, ar kuru sabiedr?bai nerezidentei, kura sa?em dividendes no l?dzdal?bas, kas nesasniedz minim?lo robežv?rt?bu saska?? ar Direkt?vas [90/435] 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksas nol?k? tiek pras?ta ?rvalstu nodok?u iest?des izzi?a k? apliecin?jums, ne tikai ka t? vai t?s akcion?rs, kuram ir tieša vai netieša l?dzdal?ba t?s kapit?l?, nodokli par ien?kumiem no kapit?la nevar ieskait?t vai atskait?t k? pamatdarb?bas izdevumus vai saimniecisk?s darb?bas izdevumus, bet ar? ka ieskait?šana, atskait?šana vai p?rnešana ar? faktiski nav notikusi, ja sabiedr?bai rezidentei ar t?du pašu l?dzdal?bas apm?ru nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksas nol?k? š?da izzi?a netiek pras?ta?

2) Gad?jum?, ja uz pirmo jaut?jumu tiek atbild?ts noliedzoši: vai pirmaj? jaut?jum? min?t? pras?ba nodrošin?t izzi?u ir pretrun? sam?r?guma principam un lietder?g?s iedarb?bas principam,

ja tādai sabiedrībai nerezidentei, kas saņem dividendes no brīvā apgrozībā esošām akcijām, faktiski ir neiespējami šādu izziņu iesniegt?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

23 Vācijas valdība norāda, ka pamatlieta attiecas tikai uz nodokļu režīmu dividendēm no brīvā apgrozībā esošām akcijām, kuras izmaksētas citā Savienības dalībvalstī reģistrētai sabiedrībai. Šādos apstākļos tā uzskata, ka uzdotie jautājumi ir nepieņemami, ciktī tie attiecas uz nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā atmaksu par ienākumiem no kapitāla, kas attiecas uz dividendēm, kuras izmaksētas trešo valstu sabiedrībām.

24 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz Tiesai adresētajiem prejudiciālajiem jautājumiem attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālo jautājumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka līgumtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai ar ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2020. gada 24. novembris, *Openbaar Ministerie* (Dokumentu viltošana), C-510/19, EU:C:2020:953, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa uzskata, ka tad, ja attiecīgā valsts tiesību akti ir piemērojami sabiedrībām, kuru juridiskā adrese vai vadības vieta ir kādas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā, tie būtu jāpiemēro arī sabiedrībām, kuru juridiskā adrese vai vadības vieta ir trešās valsts.

26 Šajā ziņā jānorāda, ka saistībā ar nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā, kas attiecas uz dividendēm, kuras izmaksē trešās valsts reģistrētām sabiedrībām, atmaksas nosacījumu saderību ar Savienības tiesību būtu jāveic pāršāvrtējums, jo, lai gan LESD 63. panta 1. punktā vispārīgi ir aizliegti kapitāla aprites ierobežojumi, tostarp starp dalībvalstīm un trešm valstīm, judikatūra par kapitāla brīvas aprites ierobežojumiem Savienībā nevar pilnībā transponēt uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešm valstīm, jo šāda aprite notiek atšķirīgā tiesiskajā kontekstā (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2019. gada 26. februāris, X (Trešā valstī reģistrētas starpnieksabiedrības), C-135/17, EU:C:2019:136, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tomēr no līguma sniegtā prejudiciālu nolikumu izriet, ka pamatlieta attiecas tikai uz tādā nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par ienākumiem no kapitāla atmaksu, kas ir samaksēts par Vācijas izcelsmes dividendēm, kuras izmaksētas Apvienotajā Karalistē reģistrētai sabiedrībai nerezidentei, kad šā valsts bija Savienības dalībvalsts.

28 No tā izriet, ka enerģētiskā norādījuma 30. punkts, ka jautājums, vai dividendes tiek izmaksētas trešā valstī reģistrētām sabiedrībām, attiecīgajos Vācijas tiesību aktos paredzētie nosacījumi, lai saņemtu nodokļa par ienākumiem no kapitāla, kas ieturēts ienākumu gūšanas vietā, atmaksu, ir pretrunā Savienības tiesību normām par kapitāla brīvu apriti, nav saistīts ar pamatlietas priekšmetu.

29 Tādējādi līgums sniegtā prejudiciālu nolikumu šajā daļā ir nepieņemams.

Par pirmo jautājumu

30 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tādā dalībvalsts nodokļu tiesību aktu norma, saskaņā ar kuru nodokļa par

ien?kumiem no kapit?la, kas samaks?ts par dividend?m no br?v? apgroz?b? esoš?m akcij?m, kuras sa??musi cit? dal?bvalst? re?istr?ta sabiedr?ba, atmaksa ir pak?auta pier?d?jumam, ka šo nodokli nevar nedz ieskait?t vai p?rnest š?s sabiedr?bas vai t?s tiešo vai netiešo akcion?ru l?men?, nedz min?t? sabiedr?ba tos var atskait?t k? saimniecisk?s darb?bas izdevumus vai pamatdarb?bas izdevumus, jo š?ds nosac?jums nav paredz?ts attiec?b? uz t? nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksu, kuru samaks?jusi sabiedr?ba rezidente, kas sa?em t?dus pašus ien?kumus.

31 Saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru kapit?la br?vas aprites ierobežojumi tostarp ietver pas?kumus, kuri attur nerezidentus veikt ieguld?jumus dal?bvalst? vai ar? š?s dal?bvalsts rezidentus attur veikt ieguld?jumus cit?s dal?bvalst?s (spriedums, 2018. gada 22. novembris, *Sofina u.c.*, C?575/17, EU:C:2018:943, 23. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

32 Attiec?b? uz l?dzdal?b?m, kuru robežv?rt?ba ir zem?ka nek? Direkt?v? 90/435 paredz?t?, dal?bvalstis var noteikt, vai un cik liel? m?r? ir j?nov?rš ekonomisk? dubult? nodok?a uzlikšana vai nodok?a vair?kk?rt?ja uzlikšana sadal?tai pe??ai, un šaj? nol?k? vienpus?ji vai ar konvencij?m, ko nosl?dz ar cit?m dal?bvalst?m, ieviest sist?mas, kuras paredz?tas, lai nov?rstu vai samazin?tu š?du ekonomisko dubulto nodok?a uzlikšanu vai nodok?a vair?kk?rt?ju uzlikšanu, bet tas nenoz?m?, ka t?m ir at?auts piem?rot pas?kumus, kas ir pretrun? aprites br?v?bai (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2006. gada 12. decembris, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C?374/04, EU:C:2006:773, 54. punkts, un 2007. gada 8. novembris, *Amurta*, C?379/05, EU:C:2007:655, 24. punkts).

33 K? Tiesa jau ir nospriedusi 2011. gada 20. oktobra spriedum? Komisija/V?cija (C?284/09, EU:C:2011:670, 72. un 73. punkts), kapit?la br?vas aprites ierobežojums ir ieviests ar valsts tiesisko regul?jumu, kur? attiec?b? uz l?dzdal?bu, uz ko Direkt?va 90/435 neattiecas, ir paredz?ts atmaks?t nodok?a ietur?jumu ien?kumu g?šanas viet?, kas ietur?ts no dividend?m, kuras izmaks?tas sabiedr?b?m rezident?m, lai gan nav paredz?ta nek?da atmaksas iesp?ja attiec?b? uz nodok?a ietur?jumu ien?kumu g?šanas viet?, kas tiek ietur?ts no dividend?m, kuras ir izmaks?tas sabiedr?b?m, kas atrodas cit?s dal?bvalst?s, un š? atš?ir?g? attieksme netiek neitraliz?ta l?gumisk? ce??.

34 Tas pats attiecas uz valsts ties?bu aktiem, ar kuriem š?da atmaksas iesp?ja tiek attiecin?ta ar? uz nodok?a ietur?jumu ien?kumu g?šanas viet? par dividend?m, kas izmaks?tas sabiedr?b?m nerezident?m, kuras re?istr?tas cit? dal?bvalst?, bet uz to attiecinot papildu nosac?jumus sal?dzin?jum? ar tiem, kas paredz?ti, lai atmaks?tu nodokli ien?kumu g?šanas viet? par dividend?m, kuras izmaks?tas sabiedr?b?m rezident?m, un š? atš?ir?g? attieksme netiek neitraliz?ta l?gumisk? ce??.

Š?ds tiesiskais regul?jums faktiski padara gr?t?ku šo sabiedr?bu nerezidenšu ties?bu uz atmaksu ?stenošanu nek? sabiedr?b?m rezident?m, un t?d?j?di t?m izmaks?taj?m dividend?m tiek piem?rots nelabv?l?g?ks nodok?u rež?ms sal?dzin?jum? ar sabiedr?b?m rezident?m izmaks?taj?m dividend?m piem?rojamo.

35 Ta?u no l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka saska?? ar attiec?gajiem valsts ties?bu aktiem nosac?jumi, saska?? ar kuriem nodokli par ien?kumiem no kapit?la, kas ien?kumu g?šanas viet? ietur?ts par dividend?m no br?v? apgroz?b? esoš?m akcij?m, var atmaks?t, atš?iras atkar?b? no t?, vai šo dividenžu sa??m?js ir sabiedr?ba rezidente vai sabiedr?ba nerezidente.

36 Saska?? ar Tiesai iesniegto inform?ciju sabiedr?bas rezidentes gad?jum? nodok?a ietur?jums ien?kumu g?šanas viet? tiek piln?b? ieskait?ts uz??muma ien?kuma nodokli, kas j?maks? šai sabiedr?bai, un p?r?j? da?a tai attiec?g? gad?jum? tiek atmaks?ta. Savuk?rt sabiedr?bas nerezidentes gad?jum? nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksa ir pak?auta nosac?jumam, ka šo nodokli nevar ieskait?t vai ieskait?šanu p?rnest š?s sabiedr?bas vai t?s tiešo

vai netiešo akcionāru lēmēji, un to arī nevar atskaitīt kā šīs sabiedrības pamatdarbības izdevumus vai saimnieciskās darbības izdevumus.

37 Jāatgādina, ka atbilstoši LESD 65. panta 1. punktam šāda atšķirīga attieksme pieļaujama tikai tad, ja tā attiecas uz situācijām, kuras nav objektīvi salīdzināmas, vai arī ja tā pamatota ar primāriem vispārīgo interešu apsvērumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 30. aprīlis, *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 24. punkts).

38 Lai konstatētu diskrimināciju, pārrobežu situācijās salīdzināmība ar dalībvalsts iekšējo situāciju jāaplūko, ņemot vērā arī attiecīgajām valsts tiesību normām sasniedzamo mērķi (spriedums, 2020. gada 30. aprīlis, *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, 26. punkts un tajā minētā judikatūra), kas šajā gadījumā, kā norāda iesniedzītāja, ir novērst nodokļu dubultu vai vairākkārtēju uzlikšanu peļņai.

39 Protams, runājot par dalībvalsts paredzētajiem pasākumiem, lai sasniegtu šādu mērķi, dividendu saņēmēju sabiedrības rezidentes ne vienmēr ir salīdzināmā situācijā ar dividendu saņēmēju sabiedrības nerezidentu, kuras reģistrētas citā dalībvalstī (spriedums, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Tomēr, tiklīdz dalībvalsts vienpusēji vai līgumiskā ceļā uzliek ienākuma nodokli ne tikai sabiedrības rezidentu, bet – par dividendu, kuras tās saņem no sabiedrības rezidentes, – arī sabiedrības nerezidentu, sabiedrību nerezidentu situācija tuvinās tai, kādā ir sabiedrības rezidentes (spriedums, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Tikai tas vien, ka šā dalībvalsts izmanto savu kompetenci nodokļu jomā neatkarīgi no jebkāda veida nodokļu uzlikšanas citā dalībvalstī, izraisa risku, ka tiks veikta vairākkārtēja vai ekonomiskā dubultā nodokļu uzlikšana. Šādā gadījumā, lai dividendu saņēmēju sabiedrības nerezidentes nesaskartos ar kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas princips ir aizliegts LESD 63. pantā, dividendu izmaksētāju sabiedrības rezidences valstij ir jānodrošina, ka salīdzinājumā ar tās tiesību aktos paredzēto mehānismu, lai novērstu vai samazinātu vairākkārtēju nodokļu vai ekonomisko dubulto nodokļu uzlikšanu, sabiedrības nerezidentu tiek piemērots tās pats režīms kā sabiedrības rezidentu (spriedums, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Šajā gadījumā no Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika ir izvēlējusies ņemt savai kompetenci nodokļu jomā attiecībā uz visām dividendu no brīvā apgrozījuma esošām akcijām neatkarīgi no tās, vai šīs dividendes tiek izmaksātas sabiedrības rezidentu vai citās dalībvalstīs reģistrētām sabiedrībām. Tikai šā iemesla dēļ šīs divas sabiedrību kategorijas ir salīdzināmā situācijā attiecībā uz ekonomiskās dubultās vai vairākkārtējās nodokļu uzlikšanas risku šīm dividendēm. Tādējādi tām jāpiemēro vienāds režīms (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Lai pierādītu, ka šajā gadījumā tas tā ir, Vācijas valdība atsauca uz Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu.

44 Šajā ziņā jāatgādina, ka tad, ja dalībvalsts nevar atsaukties uz priekšrocību, ko vienpusēji piešķir citā dalībvalstī, lai izvairītos no Līguma paredzēto saistību izpildes, mērķi nodrošināt vienādu režīmu dividendu, kas izmaksātas sabiedrības rezidentu un nerezidentu, var sasniegt ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgta ar citu dalībvalsti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 8. novembris, *Amurta*, C-379/05, EU:C:2007:655, 78. un 79. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra), ar nosacījumu, ka šīs

konvencijas piemērošana pilnībā kompensācija no valsts tiesību aktiem izrietošā atšifrēgo režīma sekas.

45 Tikai gadījumā, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem nodokļa ieturējumu ienkam gūšanas vietā var ieskaitīt citā valstī maksājamo nodokļa summu, kompensācija valsts tiesību aktos paredzēto atšifrēgo režīmu, pilnībā izzustu atšifrēgo attieksme starp sabiedrības rezidentu un sabiedrības nerezidentu izmaksājamo dividendu (spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Miljoen* u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Saskaņā ar Tiesai sniegtajam norādēm, piemērojot Konvenciju par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu, nodokļa ieturējuma ienkam gūšanas vietā likme, ko Vācijas Federatīvā Republika ietur par dividendu no Apvienotajā Karalistē brīvā apgrozībā esošām akcijām, ir ierobežota 15 % apmērā un šo nodokļa ieturējumu ienkam gūšanas vietā var ieskaitīt Apvienotās Karalistes nodokli. Tomēr saskaņā ar šīs konvencijas XVIII panta 1. punkta a) apakšpunktu šā ieskaitīšana attiecas tikai uz Apvienotās Karalistes nodokli, kas aprēķināts, pamatojoties uz peļņu vai ienākumiem, kuri ņemti vērā, aprēķinot Vācijas nodokli.

47 Šī iet, ka šāds mehānisms visos gadījumos negarantē kompensāciju par atšifrēgo režīmu, kas izriet no valsts tiesību aktiem, jo šāda kompensācija ir iespējama tikai tad, ja Apvienotās Karalistes nodokļa summa, kas aprēķināta par izmaksājamo dividendu, ir vismaz vienāda ar to nodokļa ieturējuma ienkam gūšanas vietā summu, kas iekasēta Vācijas Federatīvajā Republikā (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2011. gada 20. oktobris, Komisija/Vācija, C-284/09, EU:C:2011:670, 67. un 68. punkts, kā arī 2015. gada 17. septembris, *Miljoen* u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 86. punkts).

48 Tātad, ja netiek atmaksāts nodokļa ieturējums ienkam gūšanas vietā, tikai pilnībā šā nodokļa ieskaitīšana nodokli, kas dividenžu saņēmējai sabiedrībai nerezidentei jāmaksā tās reģistrācijas valstī, patu novērst atšifrēbu režīmu, kas izriet no valsts tiesību aktiem, un nav jāņem vērā iespējams ieskaitīšanas iespējas šīs sabiedrības tiešo vai netiešo akcionāru līmenī, kas turklāt Vācijas tiesību aktos nav ņemti vērā attiecībā uz sabiedrības rezidentu.

49 Nedz nodokļa ieturējuma ienkam gūšanas vietā kā pamatdarbības izdevumu vai saimnieciskās darbības izdevumu atskaitīšana no tās nodokļu bāzes, kas maksājams dividenžu saņēmējam sabiedrības reģistrācijas valstī, nedz arī iespēja šai sabiedrībai gūt labumu no ieskaitīšanas pārvešanas, kuras īstenošana vienmēr ir neskaidra, ja sabiedrības rezidentes gūst labumu no tās valstī ieskaitīšanas un vajadzības gadījumā no samaksātā nodokļa ieturējuma ienkam gūšanas vietā pārmaksas atmaksas, nav tādā, kas savukārt patu pilnībā neitralizēt šo atšifrēgo režīmu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 17. septembris, *Miljoen* u.c., C-10/14, C-14/14 un C-17/14, EU:C:2015:608, 83. punkts, kā arī pāc analoģijas – spriedumu, 2018. gada 22. novembris, *Sofina* u.c., C-575/17, EU:C:2018:943, 28.–34. punkts).

50 Neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, tādā tiesību akti kā pamatlīdz aplūkotie, saskaņā ar kuriem nodokļa ieturējuma ienkam gūšanas vietā par ienākumiem no kapitāla atmaksā ir pakāauta stingrākiem nosacījumiem, ja dividenžu saņēmējs ir sabiedrība nerezidente, nekā tad, ja runa ir par sabiedrību rezidenti, un šā atšifrēgo attieksme netiek neitralizēta līgumiskā ceļā, var atturēt citās valstīs reģistrētas sabiedrības ieguldīt attiecīgās valsts sabiedrības un radīt šārsli sabiedrības rezidentu piesaistīt citās valstīs reģistrētu sabiedrību kapitālu. Tādējādi tas ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums, kas princips ir aizliegts ar LESD 63. panta 1. punktu.

51 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru šāds ierobežojums tomēr var būt pieņemams, ja tas ir pamatots ar primāriem vispārīgo interešu apsvērumiem un ja ar to var nodrošināt izvēršamību un sasniegšanu, un ja tas nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai vajadzīgo (spriedumi, 2019.

gada 26. februāris, X (Trešā valsts reģistrācijas starpnieksabiedrība), C-135/17, EU:C:2019:136, 70. punkts, un 2020. gada 30. janvāris, *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 83. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

52 Vācijas valdības ieskaite attiecīgos valsts tiesību aktus pamato mērķis saglabāt līdzsvarotu tiesību uzlikt nodokli sadalījumā starp dalībvalstīm, kā arī nepieciešamība izvairīties no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā dubultas iemēšanas vērē.

53 No Tiesas judikatūras izriet, ka līdzsvarota tiesību uzlikt nodokli sadalījumā starp dalībvalstīm saglabāšana ir viens no primārajiem vispārīgo interešu iemesliem, kas var attaisnot kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, piemēram, valsts pasākumu, kura mērķis ir novērst tās darbības, kas var apdraudēt dalībvalsts tiesības īstenot savu kompetenci nodokļu jomā saistībā ar tās teritorijā veiktajām darbībām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 10. februāris, *Haribo Lakritzen Hans Riegel un Österreichische Salinen*, C-436/08 un C-437/08, EU:C:2011:61, 121. punkts, kā arī 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, C-190/12, EU:C:2014:249, 98. punkts).

54 Tomēr šāds pamatojums nevar attaisnot to, ka dalībvalsts, kas ir izvēlējusies neuzlikt nodokli dividendu saņēmēju sabiedrībām rezidentēm, uzliet nodokli sabiedrībām nerezidentēm attiecībā uz šādiem ienākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 20. oktobris, *Komisija/Vācija*, C-284/09, EU:C:2011:670, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Šajā gadījumā, lai gan Vācijas Federatīvā Republika ir izvēlējusies īstenot savu kompetenci nodokļu jomā attiecībā uz visām dividendām no brīvā apgrozībā esošām akcijām, tā saskaņā ar Tiesas iesniegto informāciju ir arī izvēlējusies pilnībā neitralizēt nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā slogu, kas attiecas uz šīm dividendām, ja tās tiek izmaksātas sabiedrībām rezidentēm. Šādos apstākļos līdzsvarota tiesību uzlikt nodokli sadalījumā starp dalībvalstīm saglabāšana nevar pamatot nodokļu uzlikšanu šādiem ienākumiem citās dalībvalstīs reģistrētām sabiedrībām.

56 Attiecībā uz pamatojumu, kas saistīts ar nepieciešamību izvairīties no nodokļu ieturējuma ienākumu gūšanas vietā dubultas iemēšanas vērē citās dalībvalstīs reģistrētām dividendu saņēmēju sabiedrībām vai to tiešajiem vai netiešajiem akcionāriem, jānorāda, ka citās dalībvalstīs reģistrētām dividendu saņēmēju sabiedrībām noteiktais pienākums sniegt pierādījumus par to, ka nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā nav nedz ieskaitīts, nedz tās ieskaitīšana pārnēsta šo sabiedrību vai to tiešo vai netiešo akcionāru labā un tas nav atskaitīts kā saimnieciskās darbības izdevumi vai pamatdarbības izdevumi, nav ekvivalents attiecībā uz sabiedrībām rezidentēm. Tomēr nekas neapšaubāmi izslēgt, ka arī šīs sabiedrības pieder akcionāriem nerezidentiem, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti, kas apšaubāmi iemē vērē nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā, kurš uzlikts dividendu saņēmējai sabiedrībai. Tāpēc nevar izslēgt iespēju divreiz iemē vērē ienākumu gūšanas vietā ieturēto nodokli sabiedrībām rezidentēm, jo šajā ziņā nav nozīmīgas apstākļi, ka Vācijas tiesību aktos nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā iemēšana vērē ir atļauta tikai dividendu saņēmējās sabiedrības iemē.

57 Tāpat jāatgādina, ka pasākums var garantēt izvērēti mērķa īstenošanu tikai tad, ja tas faktiski atspoguļo nolūku īstenot to saskaņā ar un sistemātiski (šajā nozīmē, it īpaši brīvības veikt uzņēmējdarbību jomā), skat. spriedumu, 2018. gada 14. novembris, *Memoria un Dall'Antonia*, C-342/17, EU:C:2018:906, 52. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī pakalpojumu sniegšanas brīvības jomā – spriedumu, 2021. gada 3. februāris, *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Kā enerģētiskās baltās enerģijas secinājumu 69. punktā, tas tās nav, iemē vērē mērķi izvairīties no samaksāti nodokļa divkāršas iemēšanas vērē, valsts tiesību aktos, kuros nodokļa

ietur?juma ien?kumu g?šanas viet? par dividend?m no br?v? apgroz?b? esoš?m akcij?m atmaksa ir pak?auta stingr?kiem nosac?jumiem, ja dividenžu sa??m?jas sabiedr?bas ir re?istr?tas cit?s dal?bvalst?s, nek? ja tas attiecas uz sabiedr?b?m rezident?m, lai gan nekas ne?auj izsl?gt divk?ršu nodok?a ietur?juma ien?kumu g?šanas viet? ?emšanu v?r? sabiedr?b?m rezident?m. T?p?c š?dus ties?bu aktus katr? zi?? nevar pamatot ar vajadz?bu izvair?ties no nodok?a ietur?juma ien?kumu g?šanas viet? divk?ršas ?emšanas v?r?.

59 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, iesniedz?jtiesai ir j?atbild, ka LESD 63. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam ir pretrun? t?da dal?bvalsts nodok?u ties?bu aktu norma, saska?? ar kuru t?da nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksa, kas samaks?ts par dividend?m no br?v? apgroz?b? esoš?m akcij?m, kuras sa??m?musi cit? dal?bvalst? re?istr?ta sabiedr?ba, ir pak?auta pier?d?jumam, ka šo nodokli nevar nedz ieskait?t vai ieskait?šanu p?rnest š?s sabiedr?bas vai t?s tiešo vai netiešo akcion?ru l?men?, nedz min?t? sabiedr?ba to var atskait?t k? saimniecisk?s darb?bas izdevumus vai pamatdarb?bas izdevumus, jo š?ds nosac?jums nav paredz?ts nodok?a par ien?kumiem no kapit?la, kuru samaks?jusi sabiedr?ba rezidente, kas sa?em t?dus pašus ien?kumus, atmaksai.

Par otro jaut?jumu

60 ?emot v?r? uz pirmo jaut?jumu sniegto atbildi, uz otro uzdoto jaut?jumu nav j?atbild.

Par ties?šan?s izdevumiem

61 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba izriet no tiesved?bas, kas notiek iesniedz?jties?, t?p?c t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (ceturt? pal?ta) nospriež:

LESD 63. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam ir pretrun? t?da dal?bvalsts nodok?u ties?bu aktu norma, saska?? ar kuru t?da nodok?a par ien?kumiem no kapit?la atmaksa, kas samaks?ts par dividend?m no l?dzdal?bas, kuras robežv?rt?ba ir zem?ka par Padomes Direkt?v? 90/435/EEK (1990. gada 23. j?lijs) par kop?ju nodok?u sist?mu, ko piem?ro m?tesuz??mumiem un meitasuz??mumiem, kas atrodas daž?d?s dal?bvalst?s, kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes Direkt?vu 2003/123/EK (2003. gada 22. decembris), paredz?to, ko sa??m?musi cit? dal?bvalst? re?istr?ta sabiedr?ba, ir pak?auta pier?d?jumam, ka šo nodokli nevar nedz ieskait?t vai ieskait?šanu p?rnest š?s sabiedr?bas vai t?s tiešo vai netiešo akcion?ru l?men?, nedz min?t? sabiedr?ba to var atskait?t k? saimniecisk?s darb?bas izdevumus vai pamatdarb?bas izdevumus, jo š?ds nosac?jums nav paredz?ts nodok?a par ien?kumiem no kapit?la, kuru samaks?jusi sabiedr?ba rezidente, kas sa?em t?dus pašus ien?kumus, atmaksai.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – v?cu.